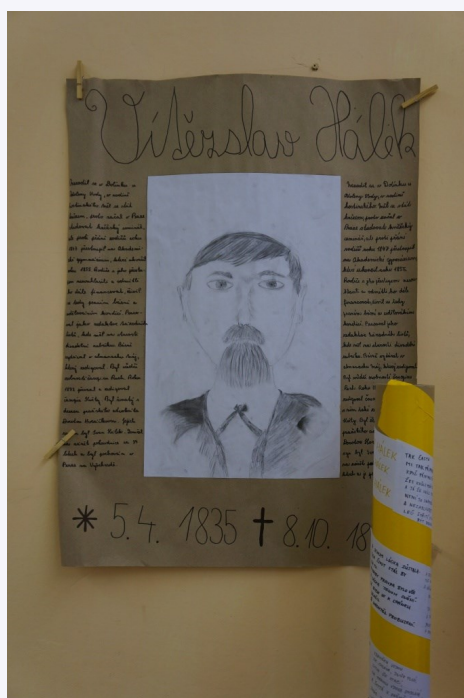

NA SLOVÍČKO

Naše škola má nový název Základní škola Vítězslava Hálka

Od 1. února 2015 má naše škola nový název - Základní škola Vítězslava Hálka Odolena Voda. Tento čestný název byl škole udělen Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky na naši žádost k 50. výročí otevření nové budovy školy.

A kdo vlastně byl Vítězslav Hálka?

Vítězslav Hálka byl významný český spisovatel, novinář literární a divadelní kritik, fejetonista, básník a dramatik, organizátor kulturního života své doby. Narodil se 5. 4. 1835 v Dolínku, vystudoval Akademické gymnázium v Praze. Humanitní předměty a studentské prostředí, kde se utvářely literární kroužky, probudily v Hálkovi touhu po umělecké činnosti. Rodiče si sice přáli mít syna kněze, ale to Hálka odmítl. Vystudoval filozofickou fakultu, ale studia nedokončil – rozhodl se

být spisovatelem. Od založení Národních listů roku 1861 byl jejich redaktorem. Aktivně pracoval v Akademickém čtenářském spolku a v Umělecké besedě. Redigoval edici původních a přeložených románů Slovanské besedy a po Mikovcovi časopis Lumír, který přeměnil v Zlatou Prahu – toužil vytvořit nový český list. S Janem Nerudou začal vydávat Květy, v letech 1867-72 je řídil sám. Dále s Nerudou vydával časopis Lumír.

Mezi jeho významná patří básnické sbírky Večerní písně, V přírodě, Pohádky z naší vesnice nebo obrazy ze života vesnice Muzikantská Liduška, Na statku a v chaloupce. Jeho dramatem Král Vukašin bylo roku 1862 otevřeno Prozatímní divadlo. Zemřel náhle na zápal plic 8. 10. 1874 v Praze.

Uvnitř čísla:

Rozhovory s bývalými žáky
naší školy

Z historie naší školy

* Roku 1683 se objevuje v matrice jméno kantora Vojtěcha Václava Mayera v souvislosti s jeho sňatkem s Reginou Magdalenou Šedivou, sestrou faráře. Je tady pravděpodobné, že již v této době bylo v Odoleně Vodě vyučováno, ale jak a kde nevíme.

* Do roku 1824 byly první školní místnosti, není však rovněž známo od kdy, umístěny v čísle 12, v domku kantora F. Holého. Tento dům (ač jistě od té doby několikrát upravován) dosud stojí.

* Roku 1824 byla vystavěna vedle čísla 12 nová školní budova s popisným číslem 13. Zde bylo vyučováno až 60 žáků a i tato budova dosud stojí.

* Roku 1839 byla zřízena dvojtřídní škola a druhá školní třída byla umístěna v objektu velkostatku barona Riesse – Stalburga v čísle 2. Tento dům na Dolním náměstí byl zbořen před několika lety.

- * Roku 1863 byl položen základní kámen k nové škole, situované v prostoru obecní pískovny. Škola byla postavena nákladem 23 000 zlatých a slavnostně otevřena roku 1864 „za značné účasti osadníků, krásného počasí a střelby.“ Na škole byla umístěna deska s nápisem:
- * **Farní škola Vodolská vystavěna roku jubilejního MDCCCLXIII (1863) „Bohu, církvi, národu a králi stojím, maličké tu mlékem spásy, umu kojím.“**
- * Učitelem byl v té době Josef Neruda, údajný tvůrce české polky.
- * **Roku 1865 byla již škola dvojtřídní.**
- * Roku 1881 čtyřtřídní se 423 zapsanými žáky.
- * **Roku 1884 měla škola již pět tříd a 484 žáků.**
- * Roku 1890 to bylo již šest tříd a 529 žáků.
- * **Roku 1940 snad 1. září byla v Odoleně Vodě ustavena měšťanská škola, zatím bez vlastní budovy.**
- * Vyučování měšťanské školy v nové školní budově bylo zahájeno 1. prosince 1941.
- * **1. září 1964 byla otevřena nová školní budova základní školy spolu s tělocvičnou a jídelnou, ty byly předány postupně v letech 1965 -66.**
- * V roce 1984 navštěvuje školu zatím nejvyšší počet žáků v její historii – 805.
- * **V roce 1994 byly přistavěny tři nové třídy, z nichž jedna byla vyčleněna jako počítačová budova.**
- * U příležitosti zahájení nového školního roku 1994 navštěvuje školu prezident republiky Václav Havel.
- * **Roku 2009 přestává škola u kostela po 145 letech sloužit žákům základní či zvláštní školy a stává se školou mateřskou.**

Autorem textu je p. František Vejvoda

Rozhovory s bývalými žáky naší školy si pro vás připravila třída 8.A

Rozhovor s Michaelou Halvovou

Vybrat si, s kým bych si chtěla popovídat o jeho navštěvování ZŠ Odolena Voda, bylo pro mě velmi snadné. Volbou číslo jedna byla moje bývalá spolužačka a dobrá kamarádka Michaela Halvová. Žákyní naší školy byla 5 let, poté se přestěhovala do Kralup nad Vltavou, kde dva roky navštěvovala Základní školu Generála Klapálka. Od tohoto školního roku je studentkou Gymnázia Na Pražačce.

Vzpomeň si na naše první 3 třídy a na naši první třídní učitelku. Máš nějakou zajímavou vzpomínku na toto období?

Na naši třídní učitelku si pamatuji a vzpomínám na ni moc ráda. Pamatuji si, že se kluci jednou prali a já s tebou jsme se

je snažili uklidnit, když v tom přišla nějaká učitelka a všechny včetně nás dvou poslala na chodbu za trest, že se pereme. Doteď mi to přijde nespravedlivé!

Z naší školy jsi odešla téměř před třemi roky, co ti chybí a co ti vůbec nevádí, že jsi opustila?

Chybíte mi vy, jakožto kámoši a třída. Ale většina učitelů mi vůbec nechybí. I jídlo ve školní jídelně mi neschází.

Kdybys dostala možnost zůstat až do svého odchodu na gymnázium, využila bys ji, nebo jsi ráda za 2 roky studia na ZŠ Generála Klapálka?

Popravdě jsem za ty dva roky ráda. Potkala jsem taky pár skvělých přátel. Myslím, že mě na gymnázium kralupští učitelé velmi dobře připravili.

Co říkáš na změnu názvu? Nyní jsme ZŠ Vítězslava Háčka Odolena Voda.

Proč ne, že? Je lepší, když má škola název po významné osobnosti. Lépe se pak ujasňuje v konverzaci a zní to přeci jen lépe.

Co ti na naší tehdejší třídě připadalo jako nejhorší?

Asi to, že „skupinkování“ bylo někdy silné a vztahy mezi některými lidmi nebyly moc dobré... Ale nebylo to tak strašné. Na naši třídu i školu vzpomínám v dobrém.

A na závěr si vzpomeň nejlepší zážitek za celých pět let.

Velice záladná otázka! Ale asi to, jak jsme ve 4. nebo 5. třídě slavili se třídou Vánoce. Paní učitelka Trusková přinesla skvělé dárečky v podobě sáčkových čajů, co jsme si mezi sebou mohli vyměňovat. Poslouchali jsme koledy, koukali na vánoční filmy, hráli hry, samozřejmě jedli cukroví přinesené z domova a vládla velmi příjemná vánoční atmosféra.

Míše moc děkuji za rozhovor a doufám, že nás někdy přijde navštívit.

Veronika Trčková

odolka2017.s.esbanky.cz

Dobrý večer milý posluchači. Vítám vás u sledování večerního pořadu "Žakovská historie". Dneska tady mám bývalou žačku ze Základní školy Odolena voda (dneska ZŠ Vítězslava Háčka Odolena Voda) Kláru Wolfovou.

Před kolika lety jsi šla do první třídy?

Do první třídy jsem šla před 23 lety.

Jak se jmenovala tvoje třídní učitelka v první třídě?

Jmenovala se paní učitelka Volhejnová.

Měla jsi i jiné třídní učitele?

Od druhé třídy do páté paní učitelku Truskovou. Na druhém stupni paní učitelku Tichou.

Kdo byl ředitelem na škole?

Pár let ještě pan ředitel Vejvoda. Pak nastoupila paní ředitelka Sochůrková.

Myslíš, že se škola změnila od té doby?

Určitě se změnil vzhled školy, nová fasáda a okolí. Též jsem slyšela, že máte nové šatny. Naše byly jak klece na zvířata. :)

Co jsi měla ve škole nejraději?

Nejraději jsem měla přestávky, obědy a tělocvik s výtvarnou výchovou. :)

Jaký byl tvůj oblíbený učitel?

Učitelka na matematiku a fyziku, paní učitelka Lafková.

Jsem ráda, že jsi si udělala na mě čas a děkuji ti za krátký rozhovor.

Mirka Sedláčková

Rozhovor s žákyní naší školy roku Evou Srbovou (1976-1984)

Jak dříve vypadala škola zvenku?

Škola nebyla z poloviny oplocená. Venkovní altán tam nebyl, a proto se spíše vyučovalo uvnitř, zahrádky tam také nebyly, protože byly v Dolínku.

Jak se jmenoval váš nejoblíbenější učitel?

Můj nejoblíbenější učitel byl František Vejvoda, protože byl přísný, ale spravedlivý a také byl vtipný při výuce.

Jsou podle vás interaktivní tabule lepší než ty obyčejné, na které se píše křídou?

Ano je to velmi dobrý pokrok.

V čem jsou lepší?

Učitel nemusí zápisy psát nebo diktovat a je to tak rychlejší. Pro žáky je to pohodlnější tím, že se dají promítat prezentace o daném tématu a lépe to nejspíše pochopí.

Co se vám na dnešní škole líbí?

Hlavně možnosti práce s počítači a novou rekonstrukci hřiště za školou.

Znáte nějakou paní učitelku, která dříve učila a učí i nyní?

Ano, paní učitelku Hudečkovou, která mne ale neučila.

Děkuji mamce za rozhovor

Bára Srbová

Rozhodla jsem se udělat rozhovor se svým bratrem a bývalým žákem Základní školy Odolena Voda, Honzou Kašparem. Když jsem mu navrhla tuhle nabídku, rozesmál se a rád mi zodpověděl mé otázky...

Kdy jsi chodil do ZŠ Odolena Voda?

Od roku 1999 do roku 2008. Takže jsem ji ukončil před 6 lety.

Myslíš, že se od té doby nějak výrazně změnila, když se na ni dnes podíváš?

Ano, všiml jsem si, že byla přistavena nová budova, i když se podle mého názoru moc nehodí ke starší školní budově. Ale když jsem se byl nedávno podívat do školy na koncert, líbila se mi výzdoba tříd a malby na zdech, to se rozhodně změnilo k lepšímu.

Měl jsi nějakého oblíbeného učitele?

Několik, třeba paní učitelku Volhejnovou, Tichou, Nývltovou, Jonášovou...

Znáš nějakého bývalého spolužáka, se kterým se dodnes vídáš?

Ano, Pavla Navrátila, se kterým dnes pracuji, Matouše Burku a několik dalších. Jsem v kontaktu skoro se všemi mými bývalými spolužáky.

Měl jsi nějaký oblíbený předmět? Kterého vyučujícího jsi měl?

Můj nejoblíbenější předmět byla rozhodně výtvarná výchova s paní učitelkou Nývltovou, byla to pro mě prostě taková pohodová hodina, nebral jsem to jako nudu, jak to nazývají ostatní kluci.

Víš, že se škola nedávno přejmenovala? Líbí se ti její nový název?

Ano, nedávno jsem o tom slyšel, nemyslím ale, že by se tím škola nějak zásadně změnila. Nový název zní samozřejmě lépe, jen se mi zdá, že to zatím moc velkou změnu nepřineslo.

Myslíš, že si tě na škole nějaký vyučující pamatuje a rád na tebe vzpomíná?

Upřímně, o tom jsem nikdy nepřemýšlel, snad ale moje bývalá třídní paní učitelka Tichá a Volhejnová na mě vzpomínají alespoň trochu rády...

Když jsi odešel ze ZŠ na střední školu, stýskalo se ti po ní? Ať už po kamarádech nebo vyučujících?

Trochu ano, ale na začátku střední školy je člověk úplně zmatený z toho nového prostředí a nestačí vzpomínat na základní školu. Aspoň u mě to bylo takové.

Jaký je tvůj názor na dnešní výuku na základní škole? Přidal bys nějaký předmět, nebo ubral?

Proti dnešní výuce na základní škole nic nenamítám, když se dívám na rozvrh osmáku, asi bych třeba ubral pracovní činnosti, které mě osobně nebavily a ostatní předměty bych nechal. Kdybych byl mladší, asi bych z rozvrhu chtěl ubrat víc předmětů, které mi připadaly zbytečné, ale i já jsem zjistil, že jsou všechny svým způsobem důležité a budu z nich něco v životě potřebovat.

Nakonec taková ta typická otázka – líbilo se ti na ZŠ?

Líbilo a rád na ni vzpomínám.

Děkuju Honzovi za rozhovor a mě samotnou by zajímalo, jestli i mě bude někdo jednou takhle zpovídat, jak se mi líbilo na základní škole, ale určitě na ni budu jako Honza vzpomí-

nat s úsměvem.

Bára Vinšová

Vojtěch Radolf, Základní školu v Odolné Vodě navštěvoval v letech 1985-1993.

Jak vypadala škola tehdy a teď?

Uvnitř jsem už asi 18 let nebyl, takže mohu jen odhadovat, co se tam změnilo. Například tehdy ve škole nebyly žádné počítačové učebny. Pamatuji si pouze na jediný počítač, který byl kdesi v horní místnosti staré budovy a v rámci kroužku elektroniky jsme se na něm učili programovat (a hrát hry). Byl to osmibitový domácí počítač Sinclair ZX Spectrum. Při pohledu zvenčí si vybavuji, že dříve v okolí školy nestál altán, ani nové budovy školky a družiny.

Líbí se ti teď víc než tehdy?

Ano. Snad si dobře vzpomínám, že tehdy měly obě budovy školy tak trochu smutnou až depresivní hnědou barvu. Dnes už mají alespoň zčásti veselejší barvy a nově přistavená družina se skleněným nadchodem se mi také líbí.

Která jména učitelek a učitelů si pamatuješ?

Pamatuji si hlavně na své třídní paní učitelky: Čtvrtečkovou, Borešovou, Zádovou a Vejvodovou. Kromě nich se mi vybavují tato jména: Blahnová, Kněžová, Provazníková, Permanová, Kratochvílová, Predigerová, Hudečková, Procházková, Lafková, Nývltová, Sochůrková, Zemánová. Z pánů učitelů si vzpomínám na jména: Provazník, Jakubík, Hluší, Průcha. Na prvním místě se mi ovšem vybaví František Vejvoda a jeho přirozená autorita i osobitý smysl pro humor.

Co říkáš na nový název školy?

Líbí se mi. Myslím, že je to dobrý nápad připomenout tímto názvem vodolského rodáka Vítězslava Háška.

Šimon Běhan

Rozhovor s paní učitelkou

Jitkou Predigerovou

Dobrý den, mohla bych vám položit pár otázek týkajících se naší školy?

Ano, pokud je budu vědět, ráda odpovím.

♦ **Když se tak podíváte pouhým okem na naši školu dnes a v minulosti, mohla byste je srovnat?**

Podle mého se škola zvenku výrazně nezměnila, došlo pouze ke dvěma stavebním úpravám, a to k přístavbě tří nových tříd nad spojovací budovou a nových tříd školní družiny. Myslím, že je škoda, že tímto přišly děti o volné prostranství, kde si mohli hrát.

♦ **A co děti, jaké byly dříve a jaké jsou dnes?**

Děti byly a jsou přibližně stejné. Záleží především na tom, jak je motivujete, aby problém děti pochopily a dokázaly ho řešit. Věřím novým metodám.

♦ **A když jste u těch metod, zdají se vám lepší dnešní, nebo ty dříve používané?**

V dřívějších hodinách děti povětšinou musely vyslechnout výklad učitele, prohlédnout si obrázky s popisky, někdy i zhlédnout kousek příběhu na videu, zapsat základní informace a učitel si potom zpětně ústní či písemnou formou ověřoval znalosti žáka. Dnes věřím metodám kritického myšlení, které jsou založeny na evokaci, uvědomění a reflexi. Žáci mohou pracovat ve dvojicích domovských, náhodných, anebo ve skupinách. O problémech povídají, hledají souvislosti, vysvětlují si, naslouchají si, kladou otázky. Výsledkem je zpracování informací, které se snaží prezentovat ostatním. A je příjemné, když posluchači ohodnotí jejich výslednou práci pochvalou, či nějakým doporučením.

♦ **Jak vypadaly třídy dříve?**

Zdaleka nebyly tolik vybavené jako nyní. Pamatuji si, že mi hodně vadilo nedostatečné osvětlení. Psalo se klasicky na tabule křídou a to bys nevěřila, jak se od toho prášilo. Postupem času jsem začínala mít zdravotní problémy. A nezapomenu na to, kolikrát jsme si udělali brigádu, abychom novými nátěry školních desek zrenovovali lavice.

♦ **Byla tato škola dříve populárnější než dnes?**

Těžko říci. Tato škola vždy byla kulturním stánkem našeho města a vždycky se tady konaly kulturní aktivity, besídky, sportovní vystoupení či akademie k různým výročím. Ale dnes je škola otevřenější a učitelé přicházejí se stále novými nápady. Myslím si, že je dnes škola radostnější a veselejší. A to je dobře.

♦ **Kdo ze slavných studoval na naší škole?**

Pro mne je slavná paní RNDr. Alena Švandová, paní učitelka Smetanová zde také studovala, synovec slavného herce, fotbalista Lumír Mistr... musím přiznat, že mě otázka velice zaskočila, možná bych si postupem času vzpomněla na další. Slavný je každý ten který se dobře uplatnil ve svém životě. Což byla asi většina žáků naší školy.

♦ **Pamatujete někoho, koho byste přímo nesnášela?**

Slovo nesnášet neznám. Ale je fakt, že mi vadili žáci, kteří mi schválně marnili mé úsilí.

♦ **A je tedy dnešní škola lepší?**

Bezesporu lepší je. Je svobodnější, otevřenější, moderně vybavená, lépe financovaná. Škoda, že ty velké změny nejsou vidět zvenku.

♦ **Myslíte, že děti v dnešní době mají větší úlevy než dříve?**

Ano i ne. Dnešní děti mají tu výhodu, že díky novým technologiím mají větší zdroje informací. Ale mám zkušenosti, že zase méně čtou i píší.

♦ **Je tu něco, co vás překvapilo nejvíce, co se vám kdy stalo?**

Díky metodám kritického myšlení se od svých žáků dozvídám velmi překvapivé názory, postřehy, změny a také to, že dnešní děti dokážou přesně zformulovat své úsudky. Těší mě, že si děti umí mezi sebou naslouchat.

♦ **Prozradíte nám něco o našem bývalém řediteli panu Vejvodovi?**

Pana Vejvodu jsem poznala jako žákyně, později jako kolegyně a nakonec jako jeho podřízená. Jako učitel byl přísný, ale spravedlivý, uměl ocenit snahu. Jako kolega byl ochotný pomoci a poradit. A jako nový ředitel po roce 1989 se snažil o změny v naší škole.

Děkuji za rozhovor a přeji vám, aby vás práce nadále těšila, bavila a abyste byla obklopená stále vnímavými a pracovitými žáky.

Klára Melicharová

Denisa Vystrčková, Základní školu Odolena Voda navštěvovala v letech 2001—2010.

Kdo by vaším třídním učitelem v 9. třídě?

Mojí třídní učitelkou byla paní Jana Smetanová, a to od šestého až do devátého ročníku.

Jaké vzpomínky máte na naši školu?

Na vaši školu mám asi jen samé hezké vzpomínky, ač se mi tam párkrát nechtělo, asi jako občas každému se nechce do školy. Měli jsme dobrý kolektiv, věčně byla nějaká sranda a pubertální záchvaty smíchu.

Potkala jste na naší škole nějakou známou osobnost?

Potkala jsem asi jen jednu, co si pamatuju. Byl to pan Václav Havel, který se byl na nás podívat, když jsme byli v první třídě.

Když jste u nás studovala, byla tam už PC učebna?

Ano, ale počítače se občas pěkně sekaly.

Jak se vám tady líbilo?

Na škole jsem byla spokojená, měla jsem zde spoustu kamarádů a měli jsme zde spoustu společných zážitků. Prostředí školy bylo také příjemné, i když při nedávné návštěvě se mi tam prostředí líbilo víc. Ovšem obědy byly občas nic moc.

Byli zde milí učitelé?

Učitelé byli většinou vždy vstřícní, i když někdy se objevily nějaké neshody.

Kdo byl váš nejoblíbenější učitel/ka?

Nelze říct že bych měla jednoho nejoblíbenějšího učitele. Bylo jich určitě víc, ale mezi mé nejoblíbenější určitě patří paní učitelka Smetanová, Noor Al Tamimi, Hlavínová a také pan učitel Holý.

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně štěstí do dalšího života

Honza Vystrčka a Martin Uher

Rozhovor s paní Radkou Došlovou

Ahoj, můžeme ti položit pár otázek?

Ano, určitě.

Kdo byly tvoje třídní učitelky?

Na 1. stupni paní učitelka Holubová a na 2. stupni paní učitelka Vejvodová, moje nejoblíbenější učitelka.

Jak se jmenovala tehdejší ředitelka?

Paní Věra Kameníková.

Kolik vás bylo ve třídě, jaké jste měli předměty, do kolika hodin jste se učili?

Ve třídě nás bylo asi 35, neměli jsme anglický a německý jazyk, ale měli jsme jazyk ruský. Nejdéle jsme se učili dvakrát týdně do 15,00.

Jak tehdy vypadala škola? Jaké jste měli lavice, chodili jste na tělocvik ven?

Vypadala stejně, jenom omítka byla jiná, lavice byly staré, ošoupané, jiné než dnes. Na tělocvik jsme chodili hlavně běhat kolem hřiště.

Byly nějaké fyzické tresty, museli jste psát krasopisně, jaké jste nosili oblečení?

Fyzické tresty vůbec, psát se muselo krasopisně a úhledně a co se týče oblečení, tak jsme se nesměli hlavně líčit a nosit značkové oblečení.

Pamatuješ si na nějaké kroužky a co školní jídelna?

Cvičilo se na spartakiádu, byl Pionýr. V jídelně jsme neměli takový výběr jídel jako dnes. Nejraději jsme měla buchtičky se šodó.

Děkujeme za příjemný rozhovor

Veronika Došlová, Maruška Langová

Rozhovor s paní Marcelou Dragounovou

Dobrý den, ve kterých letech jste studovala na naší škole?

Dobrý den, studovala jsem v letech 1981 - 1990.

Jak to dříve vypadalo ve škole?

Je to velmi podobné jako dnes, jen třídy jsou lépe vybavené.

Jak vypadala počítačová učebna?

Žádné počítače jsme neměli, první výpočetní techniku jsem měla až na střední škole.

Jak jste trávili přestávky?

O přestávkách jsme museli ven ze třídy a chodit dokola po chodbě.

Jsou na škole učitelé, kteří ještě učili vás?

Ano, pamatuji si na paní učitelku Hudečkovou, Predigerovou, Nývltovou, Provazníkovou.

Jak vypadaly speciální třídy a kde byly?

Za nás speciální třídy nebyly, byla u kostela tzv. zvláštní škola.

Jak vypadaly šatny?

My jsme neměli skříňky ale takové kóje, kde jsme měli všichni své věci dohromady.

Z kterého učitele jste měli největší respekt?

Určitě z pana učitele Vejvody.

Děkuji za rozhovor

Michal Dragoun

*Přejeme naší škole
s novým názvem
samé pilné a hodné žáky
redakce časopisu*

NA SLOVÍČKO